

Govern d'Andorra

**PROVA D'ACCÉS ALS ESTUDIS D'ENSENYAMENT
SUPERIOR PER A PERSONES MÉS GRANS DE 25 ANYS**

Prova escrita de Filosofia

25_FIL_C3_2

-Convocatòria 2022-

Codi d'identificació

Durada de la prova: 2 hores

Llengua de la prova: llengua catalana

CONDICIONS DE REALITZACIÓ DE LA PROVA

La competència s'avalua directament amb una D si el candidat:

- No s'ajusta al tema
- No respecta la llengua de la prova
- Retorna la prova en blanc

COMPETÈNCIA 3**INDICADORS D'AVUACIÓ**

			AVALUACIÓ
C3 ARGUMENTAR RESPECTE ALS PROBLEMES I ELS CONFLICTES, TANT DE LA FILOSOFIA COM DE LA VIDA QUOTIDIANA, AMB ESPERIT CRÍTIC I AUTONOMIA DE PENSAMENT	CA1 COHERÈNCIA	IA 1: Proposa una problemàtica adient a la pregunta plantejada.	
		IA 2: Defensa una tesi que dona resposta a la problemàtica.	
		IA 3: Construeix arguments coherents amb la tesi.	
	CA2 RIGOR	IA 4: Justifica la seva tesi a partir d'arguments lògicament correctes.	
		IA 5: Valora la relació lògica de les seves proposicions i/o les del text, tot detectant possibles errors d'argumentació (quan hi siguin presents).	
		IA 6: Formula alguna conclusió que s'infereix dels arguments utilitzats.	
	CA3 SENTIT CRÍTIC	IA 7: Fonamenta les seves posicions en arguments de caràcter filosòfic relacionats amb la temàtica.	
		IA 8: Valora críticament les opinions pròpies i/o les que apareixen al text.	
		IA 9: Aporta matisos a la temàtica proposada.	
OBSERVACIONS DEL CORRECTOR			

Per obtenir la màxima qualificació, vostè haurà de construir 2 arguments coherents amb la tesi (IA 3).

Competència 3

A partir de les idees del text proposat, i fent ús dels coneixements que ha adquirit en aquesta matèria, redacti un text filosòfic argumentatiu en el qual valori la problemàtica filosòfica sobre la funció i els límits de l'Estat (tingui en compte els indicadors d'avaluació de la C3).

- Ha d'utilitzar arguments d'experiència, de sentit social, lògics o d'autoritat.
- Pot il·lustrar la seva argumentació amb detalls objectius, amb teories d'autors coneguts, amb lectures d'assajos filosòfics, deduccions lògiques pròpies...

El motiu pel qual els homes entren en una societat és la salvaguarda de llur propietat, i si designen i autoritzen un poder legislatiu és perquè hi pugui haver unes lleis i unes normes que actuïn com a custòdia i mur protector de les propietats de tots els membres de la comunitat, i que delimitin el poder i moderin el domini de cada membre i cada part de la societat. A ningú no se li acudirà que la voluntat de la societat pugui ser que el poder legislatiu tingui facultat per a destruir allò que hom havia previst que protegís, i per la qual cosa els homes entraren en societat i se sotmeteren a uns legisladors designats per ells mateixos. Sempre que els legisladors intentin d'arrabassar i de destruir la propietat del poble, o de reduir els homes a la condició d'esclaus sota un poder arbitrari, es posen en estat de guerra amb el poble, i aquest, a partir d'aleshores, resta eximit de tota obediència i pot acollir-se al refugi comú que Déu ha ofert a tots els homes contra la força i la violència.

Això que acabo de dir sobre el poder legislatiu en general és igualment vàlid pel que fa al **suprem executor**¹, el qual, tenint assignades dues

---

¹ **Suprem executor:** es refereix de manera indistinta al poder executiu i al cap d'Estat.

missions -participació en el legislatiu i suprema execució de la llei-, actuarà contra totes dues si pretén imposar la seva voluntat arbitrària com a llei de la societat. Actuarà també contràriament a la seva missió si fa ús de la força, del tresor o de l'aparell administratiu de la societat per a corrompre'n els representants i guanyar-los per als seus propòsits, o bé si compromet els electors i els obliga a votar a favor d'aquells que s'ha fet seus mitjançant incitació, amenaces, promeses o qualsevol altre procediment, i li han promès votar i aprovar determinades lleis. Manipular així candidats i electors i modificar els procediments electorals, ¿què és, sinó escampar el govern per les arrels i enverinar la mateixa font de la seguretat pública?

Potser se'm dirà que el poble és ignorant i no està mai content, i que fonamentat el govern en l'opinió inestable i l'humor fluctuant de la gent és exposar-lo a una ruïna certa, i que cap govern no podrà subsistir gaire temps si el poble ha de nomenar un nou poder legislatiu cada vegada que es consideri perjudicat per l'existent. Doncs bé, jo dic que és tot el contrari.

Em direu que aquesta hipòtesi sembla els fermentes de la rebel·lió freqüent, a la qual cosa jo us respondré:

Primer: No pas més que qualsevol altra hipòtesi. Quan el poble cau en desgràcia i es troba exposat als excessos d'un poder arbitrari, ja podeu proclamar que els seus governants són fills de Júpiter, ja podeu dir que són sagrats divins, descendents de Déu o directament autoritzats pel Cel, ja els podeu equiparar a qui vulgueu: sempre passarà el mateix. El poble que és habitualment maltractat i governat contràriament al dret, estarà disposat, a la menor ocasió, a alliberar-se de la feixuga càrrega que duu a sobre; anhelarà i cercarà una oportunitat que, ja sia pels canvis, per les febleses o pels accidents dels afers humans, no sol trigar gaire a oferir-se'ls. Ha d'haver viscut molt poc en aquest món qui no hagi vist cap exemple d'això en el seu temps, i ben poc deu haver llegit qui no pugui aportar-ne exemples trets de tota mena de governs del món.

Segon: Aquestes revolucions no es produeixen pas arran del menor senyal de desgovern en els afers públics. El poble està disposat a tolerar greus errors per part de qui governa, moltes lleis equivocades i inoportunes i totes les relliscades de la feblesa humana sense murmurar ni sublevar-se, però si una llarga reclusa d'abusos, prevaricacions i artificis, tots dirigits a un mateix fi, li posen en evidència les intencions dels governants i s'adona inevitablement d'allò que l'oprimeix i d'on el

volen menar, no serà gens estrany que es desvetlli i faci tots els possibles per posar la llei en mans de qui li pugui garantir que perseguirà els fins pels quals el govern havia estat erigit. Si no és així, els noms antics i les formes de govern enganyívoles són molt pitjors que l'estat de natura o la pura anarquia, perquè els inconvenients són igualment greus i immediats, i en canvi el remei és molt més llunyà i difícil.

Tercer: Aquesta doctrina d'un poder en mans del poble per a recuperar la seguretat tot nomenant un nou legislatiu quan els legisladors han actuat contràriament a llur comesa i han envaït les seves propietats, és la millor defensa contra la rebel·lió i el mitjà més eficaç per a evitar-la. La rebel·lió no és pas una oposició a les persones, sinó a l'autoritat, i aquesta es basa únicament en les constitucions i en les lleis del govern: sigui qui sigui aquell qui per la força les infringeixi i per la força en justifiqui la violació, haurà de ser considerat verament i pròpiament com un rebel.

LOCKE, John. Segon tractat sobre el govern civil

(Adaptació)

